

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/845/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413224171
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1413224171.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Olejkárska ul. č. 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736, zastúpený: JUDr. Vladimír Kán, advokát, Advokátska kancelária ECKER - KÁN & partners, Námestie Martina Benku 9-C1, P.O.BOX 75, 820 09 Bratislava 29, proti odporkyňi: Ľ. T., U.. XX.XX.XXXX, R. R. XX, XXX XX R., o zaplatenie 50,70 eura s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave č.k. 10C/5/2014-30 zo dňa 21.10.2014, do výroku o náhrade trov konania, pomerom hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave č.k. 10C/5/2014-30 zo dňa 21.10.2014 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Odporkyňa je **p o v i n n á** nahradiť navrhovateľovi na účet právneho zástupcu 29,99 Eur na náhradu trov právneho zastúpenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie vo veci zastavil. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok za návrh v sume 9,80 eura a odporkyňi v rovnakej výške vrátil súdny poplatok za podaný odpor. Odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady za nevrátenú časť súdneho poplatku za návrh vo výške 6,70 eura a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 29,29 eura na účet jeho právneho zástupcu.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 25.11.2013 domáhal voči odporkyňi zaplatenia istiny vo výške 50,70 eura s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že dňa 28.05.2013 cestovala odporkyňa v hromadnom dopravnom prostriedku navrhovateľa, linka č. 30, bez platného cestovného lístka. Preto bola vyzvaná na zaplatenie postihu vo výške 50,- EUR a cestovného vo výške 0,70,- EUR. Dňa 17.03.2014 bol odporkyňi doručený platobný rozkaz č.k. 25 Ro/3518/2013-7 zo dňa 28.02.2014, voči ktorému odporkyňa podala odpor zo dňa 18.03.2014. Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 09.06.2014 pred začatím pojednávania vo veci samej, zobral návrh čiastočne späť z dôvodu, že odporkyňa po podaní žalobného návrhu časť žalovanej istiny splatila. Ďalším podaním zo dňa 05.08.2014 pred začatím pojednávania navrhovateľ oznámil súdu, že svoj návrh berie späť v časti istiny, nakoľko odporkyňa uhradila istinu až po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu. Požiadal súd, aby konanie zastavil a uložil odporkyňi povinnosť uhradiť mu trovy konania. Súd konanie preto konanie podľa § 96 ods. 1 Os.p. vo veci zastavil. Nesúhlas žalovaného so späť vzatím nebol potrebný, pretože k späťvzatiu došlo skôr, než sa začalo pojednávanie.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd poukázal na ustanovenia § 146 ods. 1, písm. c), ods. 2 O.s.p.. Konštatoval, že ustanovenie § 146 ods. 1, písm. c) O.s.p. je namieste aplikovať vtedy, pokiaľ nie sú dané podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. V prípade zastavenia konania z dôvodu procesného úkonu účastníka, ktorým je späťvzatie žalobného návrhu je vždy namieste primárne postup podľa ust. § 146 ods. 2 vety prvej, resp. druhej O.s.p., lebo v takomto prípade z procesného hľadiska niektorý z účastníkov vždy zavini zastavenie konania, pričom takéhoto účastníka stíha povinnosť náhrady trov konania druhému účastníkovi konania. Ak však bol návrh na začatie konania podaný dôvodne a bol vzatý späť pre správanie sa odporcu, je odporca v takomto prípade povinný nahradiť

trovy konania navrhovateľovi podľa ust. § 146 ods. 2 vety druhej O.s.p. Dôvodom späťvzatia žalobného návrhu zo strany navrhovateľa v prejednávanej veci bola skutočnosť, že odporkyňa po podaní návrhu zaplatila dlžnú sumu v splátkach. Odporkyňa tak zavinila zastavenie konania. Súd preto navrhovateľovi priznal náhradu trov konania za nevrátenú časť súdneho poplatku za návrh vo výške 6,70 eura, a za trovy právneho zastúpenia vo výške 29,29 eura za jeden úkon právnej služby.

K výške priznaných trov právneho zastúpenia súd uviedol, že navrhovateľ žiadal priznať ich náhradu v späťvzatí návrhu zo dňa 01.08.2014 až za 4 úkony právnej služby. Súd však dospel k záveru, že je dôvod aplikovať ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. a znížiť náhradu trov právneho zastúpenia. Poukázal na to, že v posudzovanej veci ide o drobný spor a uplatnené trovy konania sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke, pretože predstavujú takmer 180 % výšky uplatnenej pohľadávky. Nemožno pritom odhliadnuť od skutočnosti, že v danej veci sa jedná o tzv. formulárovú žalobu, teda o žalobu, ktorá sa od iných žalôb toho istého navrhovateľa v totožných veciach líši v zásade iba identifikačnými údajmi odporcu a dopravného prostriedku, v ktorom odporca cestoval. Skutkový základ žaloby vrátane právnej argumentácie, ich štylizácia a formálne vyjadrenie sú však prakticky totožné. Za takýchto okolností možno konštatovať, že spísanie takejto formulárovej žaloby predstavuje skôr administratívny úkon, ako vykonanie úkonu právnej služby. Priznanie náhrady trov právneho zastúpenia v plnej výške by nezodpovedalo ani povahe a dĺžke konania, a ani náročnosti a rozsahu poskytovaných právnych služieb, keďže v prejednávanej veci išlo o jednoduchú vec, ktorá z hľadiska vynaloženého úsilia, odbornosti a času právneho zástupcu, nemohla klásť na neho žiadne väčšie nároky. Za primerané súd považoval priznanie náhrady trov konania navrhovateľovi za nevrátenú časť súdneho poplatku za žalobu vo výške 6,70 eura a za trovy právneho zastúpenia vo výške zodpovedajúcej jednému úkonu právnej služby po 16,60 eura s režijným paušálom za rok 2013 vo výške 7,81 eura s 20 %-tnou DPH vo výške 4,88 eura. Uznesenie napadla v zákonnej lehote odvolaním odporkyňa, podaním zo dňa 4.11.2014, do výroku o náhrade trov konania. Namietla, že súd vo veci vydal platobný rozkaz, voči ktorému podala odpor, pretože súd vychádzal z nesprávnej výšky dlžnej sumy, ktorá ku dňu vydania platobného rozkazu nebola 50,70 Eur, ale len 30,70 Eur. Odporkyňa ešte pre začatím súdneho konania pritom uznala voči navrhovateľov svoj záväzok ako dlžníčka, a v dňoch 10.12.2013 a 14.1.2014 mu uhradila po 10,- Eur. Napriek tomu na ňu navrhovateľ podal návrh na vydanie platobného rozkazu. Súd preto nesprávne uviedol, že návrh bol vo veci podaný dôvodne a že zastavenie konania zavinila odporkyňa. Späťvzatím návrhu zastavenie konania zavinil navrhovateľ, ktorý pri podávaní návrhu na začatie konania nepostupoval v súlade s § 79 ods. 1 O.s.p. a uviedol nepravdivé údaje o dlžnej sume. Domáha sa preto, aby odvolací súd zmenil výrok o náhrade trov konania tak, že žiadnemu z účastníkov neprizná nárok na ich náhradu podľa § 146 ods. 1, písm. c) O.s.p..

K odvolaniu odporkyne sa vyjadril navrhovateľ, prostredníctvom právneho zástupcu, podaním zo dňa 1.8.2014. Poukázal na to, že odporkyňa uhradila žalovanú istinu až po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu, ktorý bol súdu doručený dňa 25.11.2013. Odporkyňa uhradila prvé dve splátky po 10,- Eur až dňa 12.12.2013 a 16.1.2014; a ďalšie splátky 16,- Eur dňa 4.7.2014 a 15,80 Eur dňa 15.7.2014. Návrh na začatie konania bol tak podaný dôvodne a navrhovateľ vzal návrh späť pre správanie odporkyne, ktorá žalovanú istinu uhradila až po začatí súdneho konania. Navrhovateľ pritom odporkyňu opakovane vyzýval na zaplatenie dlžnej sumy a upozornil ju, že inak pristúpi k jej vymáhaniu súdnou cestou. Navrhuje preto, aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti potvrdil a priznal navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu, vo výške 29,99 Eur (odmena vo výške 16,60 Eur s paušálom 8,89 Eur a 20%-tnou DPH). Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné.

Zo súdneho spisu vyplýva, že navrhovateľ podal návrh na začatie konania na súd dňa 25.11.2013, kedy výška neuhradenej žalovanej pohľadávky zo strany odporkyne bola 50,70 Eur. Návrh tak voči nej bol podaný dôvodne v celom rozsahu. K návrhu navrhovateľ doložil aj pokus o zmier s odporkyňou zo dňa 8.7.2013, ktorým ju vyzýval na úhradu dlhu pred začatím súdneho konania. Odporkyňa začala žalovanú pohľadávku postupne splácať až v priebehu súdneho konania, načo navrhovateľ reagoval najprv čiastočným späťvzatím žalovanej istiny zo dňa 9.6.2014 a neskôr úplným späťvzatím návrhu zo dňa 1.8.2014.

Súd prvého stupňa vzhľadom na takto zistený skutkový stav rozhodol správne, keď navrhovateľovi priznal náhradu trov prvostupňového konania so záverom, že návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a zastavenie konania zavinila svojím správaním odporkyňa (§ 146 ods. 2, veta druhá Os.p.). Súd navyše aplikoval vo veci v prospech odporkyne ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. a vzhľadom na

drobný spor vo veci krátil navrhovateľovi náhradu trov len za jeden úkon právnej služby. Navrhovateľ sa do tohto výroku uznesenia neodvolal.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie v napadnutej časti potvrdil podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správne.

Navrhovateľ bol v odvolacom konaní plne úspešný a vznikol mu nárok na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Odvolací súd mu preto priznal náhradu trov za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu, ktorá pozostáva z odmeny vo výške 16,60 Eur s paušálnou náhradou 8,89 Eur a 20 %-tnou DPH, t.j. vo výške 29,99 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.